Nicolaus <de Lyra> [Oth.]: Biblia latina. [Enth.:] Postilla / Nicolaus de Lyra [u.a.]
Nürnberg: Anton Koberger, 1485

Et hunc locū dimittit Burgeñ. intactū: nec valere videt̄ distinctio Burgeñ. de modis loquendi hic ⁊ ibi: diuino. s. ⁊ humano: q2 vtrobiqꝫ sunt questōnes nō decisiōes. deus ēm pcit aliqñ multis ꝓpter paucos. aliqñ aūt nō pcit ꝓpt̄ mltos. nam. iiij. Reg. xviij. hz quō nō pepcit samarie: ꝟ totaꝫ afflixit fame ꝓpter ydolatriaꝫ: cū tñ saluati fuerāt septem milia virorū q̄ nō curuauerant genua sua āñ baal: vt patet. xix. ca. ibidē. Sic ⁊ aliqñ do punit multos ꝓpter vnū sicut propter pcm̄ dauid: vt ptꝫ. ij. Reg. vl. quorū oim̄ cās q̄rere ñ ē pn̄tis ꝓpositi.

Caplm̄. xix.

Veneruntqꝫ duo angeli. Hic pn̄r describit̄ abrae exauditio q̄ztū ad liberatōem ipsius loth in q̄ sic ꝓcedit̄. q2 p2īo ponit̄ destructōis sodome occasio. secundo ipsius Loth liberatio: ibi Iam ꝓpe erant vt effringerent fores: tercio destructōnis executio: ibi Igit̄ dn̄s pluit sup sodomā: quarto incest⁹ ꝑpetratio: ibi. Ascenditqꝫ loth de segor. Circa p̄mū sciēdum: q lꝫ peccata p̄terita demeruissent subuersionē sodomoꝝ: tñ vltima occasio fuit ex nephario crimine. qḋ volebant cū angelis in specie iuuenū apparētibus exercere: qḋ describitur cum dr̄. a Veneruntqꝫ duo angeli sodomā ⁊c. vnus ad subuertendā patriam: alius ad liberādū loth ⁊ familiā. b Vespe. tantū. n. tardauerunt vt viderēt si dn̄s pceret terre: ꝓpter p̄ces abrae: q2 erant angeli boni. c Sedente loth ⁊c. Dicunt hic hebrei: q illa die sederat tanqꝫ principalis inter iudices q̄ tunc tp̄is sedebant ad iudicandum in porta ciuitatis. sed istud nō cōsonat litere sequenti infra eodē ca. vbi dr̄ ipi loth. Ingressus es vt aduena: nunquid vt iudices: quasi dicat̄ nō: ⁊ iō melius dr̄: q in domo abraā didicerat hospitalitateꝫ: ⁊ iō circa vespam venerat ad portā ciuitatis: vt videret si venirent pegrini ⁊ eos duceret ad domū suam: ⁊ iō subdit̄. d Qui cum vidisset eos. s. in spē viroꝝ. e Surrexit ⁊ iuit obuiam eis. credens eos eē hoies pegrinos. f Adorauitqꝫ. adoratōe dulie: vt facilius inclinaret eos ad declinandū in domū suā. sequit̄. g Qui dixerūt minime. videt̄ q mentiti sint angeli: q2 intendebāt ad domū eius declinare. dicendū q nō: q2 lꝫ intenderēt finaliter illuc ire: tñ non intendebant immediate ire: ad petitōnem primā ipi⁹ loth: vt p h̄ declararet̄ mag̃ pietas ipius: ⁊ daret̄ aliis exēplū hospitalitat̄: iō seq̄t̄. h Cōpulit illos opido. i. valdē: ⁊ tūc acq̄euer̄t. sil̄e hꝫ Luc. vlt. d duob⁹ discipulis euntibus in emaus: cū q̄b⁹ dn̄s erat i spē pegrini: ⁊ finxit se lōgi⁹ ire. Et cū subdit̄: q coeger̄t eū ⁊ remansit cū illis. ex q̄ ptꝫ q ad simplicē inuitatōꝫ ñ remāsit cū eis. Et ex istis locis ⁊ sil̄ibl̄r̄ q pegrini nō solū s̄t inuitādi ad hospicium supficialiter ⁊ leuiter: ꝟ cū instantia magna. i Coxit azima ⁊c. Ex hoc loco dicunt hebrei: q tp̄s erat pascale. in p̄cipit̄ in lege: q iudei comedebant azimos panes septē diebus: ⁊ q loth istā obseruatiōem didicerat in domo abrae. sicut. n. aliqua alia ceremonialia añ datione legis obseruabantur. vt de circūcisione dcm̄ ē ca. xvij. Et de obseruatōe sabbati ca. ij. ita dicunt hic de obseruatōe paschali: ꝟ hoc videt̄ falsum. q2 Exo. xij. vbi agit̄ d exitu score filioꝝ isrl̄: de egypto dr̄ q exierūt nocte paschali. Et cā quare tunc comederunt panes azimos assignat̄ q2 nō poterant tunc aliquid fermētare eo q egyptij cogebāt eos exire ex q̄ maifeste patet: q nō habebāt azima comedere ex aliq̄ obꝟuatione prius instituta: ꝟ ex h̄ q in illo exitu fuerunt coacti vti azimis: institutū ē vt decetero in solēnitate paschali azimis vterēt̄ in memoriā sui exitus de egypto. hoc etiā vr̄ ex nomie pasche: qḋ trāsit⁹ i terpretat̄: eo q illa nocte angelus dn̄i trāsiit p egyptū: egiptios pcutiēs: ⁊ filios israel saluās: et q2 eadē nocte filij israel inceperūt exire de egypto se disponēdo ad exeūdū in mane vt videbitur exo. xiij. vt trāsirent ad terram ꝓmissionis: ꝓpter q nō videretur q antea esset aliqua obꝟuantia paschalis: ⁊ iō qñ dr̄: Coxit azima. hoc est: q2 tales panes cito pn̄t fieri hospitib⁹ aduenietib⁹. sequit̄. k Omnis popul⁹ sil̄. Synocdoche ē locutio: sicut dr̄: tota ciuitas currit ad tale spectaculū: licet aliqñ maior pars remaneat. nō. n. ē verisil̄e q tot⁹ populus vni⁹ ciuitatis esset circa domū loth. l Educ eos ⁊c. cōcubitu nephario. m Egressus ad eos loth post ⁊c. ne intrarent domū eius: ⁊ impeterēt hospites quos adhuc credebat esse hoies: n Habeo duas filias ⁊c. Hoc dixit vt euitaret̄ maius malū: scilicet vicium contra naturā: ⁊ violentia hospitū suoꝝ: de iure em̄ naturali ē cōseruare hospites: ⁊ patet litera. Hic q̄rendū ē: vtrū Loth peccauit offerēdo filias illis luxuriosis: ⁊ videtur q nō: q2 de duob⁹ malis minus maluꝫ ē eligendū: sed maius malū ē viciū contra naturā q̄ꝫ d floratio virginū per stuprum: ergo ⁊c. Itē Moyses ꝑmisit dare libellum repudij: quod erat illicitū: ꝟm q dicit saluator Math. xix. Ad duriciam cordis vestri ⁊c. Et hoc ad euitandum maius malū: scilicet vxoricidiū vnde dicit glo. ibidē: Permissū ē eis vt vxores dimitterent: ne eas occiderent: ⁊ tñ Moyses sanct⁹ fuit: nec in hoc peccauit: ergo ⁊ ipse loth potuit concedere filias suas ad euitandum vicium contra naturam ⁊ violentiam hospitum suoꝝ. Itē licite permittuntur meretrices in ciuitatibus ne omnia turbentur libidinib⁹ ꝟm Aug. Contrarium videtur per dictum Augustini: q loth turbatus dixit hoc: quia tales commutationes non sunt faciende. Dicendum q illicitum fuit sibi cōcedere abusum filiarum suarum: charitas enim est ordinata: ⁊ ideo nullus debet cōmittere aliquid inordinatum quo ad se: vt precaueat maiori peccato alteri⁹ vñ ꝟm Aug. libro cōtra mendaciū: etiā ad p̄cauendū homicidiū: non est mentiendū. loth aūt non potuit offerre filias suas mō p̄dcō: qn ɔsentiret i re qḋ erat peccatū de genere: nō solū veniale sicut mēdaciū officiosū

Veneruntqꝫ [a] Ca. xix. duo āgeli sodomaꝫ [b] vespe [c] sedēte loth i foribꝫ ciuitat̄. [d] Qui cū vidissꝫ eos [e] surrexit ⁊ iuit obuiā eis: [f] adorauitqꝫ pn⁹ i terrā: ⁊ dixit. Obsecro dn̄i: declinate i domū pueri vr̄i: et manete ibi. Lauate pedes vr̄os: ⁊ mane pficiscemini i viā vr̄am. [g] Qui dixerūt: minime: ꝟ i platea manebim⁹. [h] Conpulit illos opido vt diuerterēt ad eum. Ingressisqꝫ domū e⁹ fecit ɔuiuiū: [i] coxit azima: ⁊ comederūt. Pri⁹ aūt q̄ irēt cubitū: viri ciuitatis vallauer̄t domū illi⁹ a pu̇eo vsqꝫ ad senē. [k] oīs ppl's sil̄. Vocaueruntqꝫ loth: ⁊ dixer̄t ei. Vbi sunt viri q̄ introier̄t ad te nocte [l] Educ illos huc vt cognoscamus eos. [m] Egressus ad eos loth post tergū accludēs ostium ait. Nolite q̄so fratres mei nolite malum h̄ facē. [n] Habeo duas filias q̄ necdū [o] cognouerūt virū. educā eas ad vos. ⁊ abutimini eis sicut vob̄ placuerit. dūmō viris istis nihil mali faciatis: q2 igressi sūt sub vmbra culmis mei. At illi dixerunt. Recede illuc. Et rursus. Ingress⁹ es inquiūt vt aduena nūq̄d vt iudices. Te ergo ipꝫ magis q̄ hos affligem⁹. Vimqꝫ faciebāt loth vehemētissime

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-254/0116
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG